

tion har accepteret, at den franske stat yder en statsstøtte til det franske luftfartsselskab Air France på ca. 23 mia. kr. – mere end SAS skal bruge for at forny hele sin flyflåde. Man har også accepteret, at der ydes en statsstøtte på knap 15 mia. kr. til det skrantende græske Olympic Airways, og det spanske Iberia står næst i rækken.

Den franske stat har jo i historisk perspektiv en rent merkantilistisk tradition i modsætning til den markedsøkonomiske. Der er en indgroet og næsten naturgiven tradition for statsstøtte i Frankrig, og det fremgår også af støtten på godt 12 mia. kr. til det statskontrollerede franske computerfirma Bull. Helt uacceptabelt bliver det imidlertid, når EU-samarbejdet udsættes for direkte afpresning, som det skete i spørgsmålet om EU's egne indtægter, hvor det lykkedes italienerne at presse sig til en rabat i forbindelse med overskridelsen af de italienske mælkekvoter.

Hvis ikke indsatsen mod direkte overtrædelser og det politiske pres mod omgåelse af de fælles regler øges, vil EU-samarbejdet blive kastet ud i alvorlige kriser. Det gælder både i de tilfælde, hvor tidligere monopoliserede sektorer liberaliseres, og når EU forhåbentlig udvides med de øst- og centraleuropæiske lande. Derfor må regeringen følge sin hidtidige linje op og forstærke indsatsen over for de øvrige medlemslande og EU-Kommissionen og om nødvendigt øge det politiske pres – ikke mindst når det drejer sig om forholdet til Kommissionen – gennem anvendelse af EF-Domstolen.

Der er ingen tvivl om, at en forstærket indsats mod svig og omgåelse af de fælles bestemmelser vil være afgørende for den folkelige forståelse for nytten af EU-samarbejdet på længere sigt. Det er afgørende for borgernes tillid til EU-samarbejdet, at de vedtagne direktiver og forordninger føres ud i livet i alle medlemsstaterne, og at brud på reglerne inden for alle områder, bl.a. på landbrugsområdet eller statsstøtteområdet, bekæmpes aktivt ved brug af EF-Domstolen. Europa-Kommissionens og Revisionsrettens indsats mod svig skal støttes, og derfor må spørgsmålet om overholdelse af EU-forpligtelserne også indgå i oplægget til regeringskonferencen i 1996.

Socialdemokratiet støtter regeringens hidtidige indsats og bakker regeringens initiativer til en forstærket indsats på området op, og vi kan derfor fuldt ud tilslutte os det af fru Anne Birgitte Lundholt stillede dagsordensforslag.

Charlotte Antonsen (V):

Borgernes respekt for og tillid til EU hænger nøje sammen med deres tillid til, at EU også i praksis er et forpligtende samarbejde. Borgerne må kunne nære tillid til, at de fælles regler overholdes i alle medlemslandene.

Overholdelse af disse fundamentale retsprincipper skal være det bærende element i EU, ellers mister vi den folkelige forståelse for selve ideen med at lave fælles løsninger og fælles opgaver. Hvordan skal vi kunne forklare befolkningen nødvendigheden af at gå på kompromis for at nå frem til fælles løsninger, hvis det senere viser sig, at andre EU-lande ikke overholder de indgåede aftaler? Derfor er forespørgslen i dag af central betydning for den folkelige forståelse for og accept af EU som et forpligtende samarbejde.

Heldigvis bliver EU løbende forbedret på dette punkt. Der tages til stadighed nye initiativer for at sikre, at EU-reglerne overholdes – det har udenrigsministeren netop redegjort for – og senest har vi ved Maastricht-Traktatens vedtagelse bidraget hertil, bl.a. ved at give mulighed for, at der kan gives bøder til lande, der ikke overholder de fælles forpligtelser.

Sikringen af, at de enkelte lande overholder de fælles regler, er ikke kun et spørgsmål om sanktioner og om at bekæmpe konstateret svig, men lige så meget et spørgsmål om at forebygge overtrædelser. Dette kan gøres ved at gennemføre regler, der er lette at forstå og enkle at administrere, og det arbejdes der heldigvis også med i EU. Der har i mange år været en tendens til at vedtage færre detaljerede forordninger og i stedet vælge mere rammeprægede direktiver. Direktiverne har – ud over at være mere overskuelige – også den fordel, at de giver de enkelte lande mulighed for at tilpasse de mere detaljerede regler til nationale traditioner. De giver med andre ord en bedre mulighed for at indpasse de fælles EU-regler i den eksisterende nationale lovgivning, svarende til den nationale tradition.

Overholdelsen af EU-regler i de enkelte lande hænger også nøje sammen med landenes retsopfattelse. Det er velkendt, at vi i nordeuropæiske lande som Danmark, Storbritannien og Tyskland har en retsopfattelse, der indebærer, at vi overholder love og regler, og at vi overholder de forpligtelser, vi har indgået aftale om. I Syd-europa er traditionerne på dette område noget afvigende; her skal blot nævnes italienernes noget aparte syn på mælkekvoter og Spaniens opfattelse af den fælles fiskeripolitik.